

flagsstillere og jeg have derfor været aldeles enige i at foreslåa Landsktinget at sætte Lønningerne op til, hvad Regjeringen har foreslaaet. — Vædringsforslaget under Nr. 21 er ganske i Overensstemmelse med, hvad jeg foreslog ved 1ste Behandling. Jeg anser det for en Feil, at der staar „Lax eller Forelle“, da Forellen, efter hvad Naturhistorikerne sige, er en Ørred. Medens vi ere ved dette Affnit kan jeg dog ikke undlade at omhandle en Sag, som er af en vis Vigtighed, men hvorom det har været mig umuligt at stille noget Vædringsforslag, da jeg først lige i det sidste Dieblit har modtaget de fornødne Meddelelser. Det angaar, hvad jeg allerede berørte ved første Behandling, Forholdene i Gudena. Den Mand, som har den største Fiskeriet i Gudena, har tilsendt mig en Meddelelse, som skulde komme til Rigsdagens Kundskab, men hvis Indhold jeg, da Tiden var saa knap, har meddelt den ærede, Indenrigsminister. Jeg har endnu ikke kunnet overlevere den til den ærede Formand. Denne Skrivelse gaar ud paa, at Loven, saaledes som den er affattet, vil krænke hans Eiendomsforhold og vil medføre betydelige pekuniære Tab for ham. Uden at jeg tør indestaa for hans Paastands Rigtighed i Et og Alt, kan jeg dog ikke sige Andet, end at jeg tror, at den Sag bør gøres til Gjenstand for nøie Overveelse. Jeg tør ikke udtale med tilstrækkelig Bestemthed, om ikke hans Frygt og hans Tvivl kan fjernes ved Bestemmelserne, saaledes som de findes i § 50. Men jeg haaber, at den høitærede Indenrigsminister, efter nu at have faaet Kundskab om denne Sag, mulig under Sagens videre Forhandling vil yttre et Par Ord i saa Henseende, hvilket jo vilde bidrage en Del til at klare Spørgsmaalet og fjerne de Tvivl, der kunde være til Stede ikke blot hos Eieren, men ogsaa hos Flere af dem, der have med Fiskeriforholdene i Randers Fjord at gøre, hvilke ganske vist ere noget eiendommelige. — Det sidste Vædringsforslag, jeg skal omtale, er det, der er stillet til § 56, og som angaar Maalene. Det er en vigtig Bestemmelse, som navnlig har sin store Betydning med Hensyn til at forebygge, at der skal finde Fiskeri Sted af Fiskevængelen, og at Fiskeriet derved skal lide Stade. Jeg maa nu først udtale min Overraskelse over at finde, at der er to forskellige Bestemmelser; i § 15 er Vægten det Afgjørende, i § 56 Maalet. Men det har forekommet mig og mine Medforslagsstillere klart, at de Maal, som Folkethinget har vedtaget, gjenemgaende ere for smaa. For at bøde derpaa have vi foreslaaet, at Maalet ikke skal tages fra Snudespidsen til Halefinnens

Bagrund, men fra Snudespidsen til Halefinnens Bagrod. Derved vil der allerede raades en Del Rod paa disse smaa Dimensioner, men der er dog nogle, som vi have fundet saa iøinesfaldende smaa, at vi maatte gjøre en Forandring. Der er for det Første Malene. Vi have forandret Bladsen for Malene, som det ikke forekommer os bør sættes sammen med Gjedder og Lax; vi have derimod givet Malene en særlig Blads. Vi mene, at Minimumsgrændsen for Malene bør sættes til 16 Tommer. Efter Forslaget er det 12 Tommer. En Mal paa 12 Tommer kan ikke antages at veie Mere end $\frac{1}{10}$ Bund, og det ville Alle vist indrømme er en Mal, som ikke bør fanges. Der er dernæst Torstene. Med Hensyn til dem have vi foreslaaet 8 Tommer iat op til 12 Tommer. En Torst paa 8 Tommer, naar Hoved og Hale gaar fra er en upiselig Torst. Det er nogle af de vigtigste Forslag. Jeg behøver ikke at gjenemgaa de andre, men jeg vil meget anbefale Thinget at vedtage vore Vædringer under Nr. 25, som vi lægge en særdeles Vægt paa, da vi tro, at det er i Fiskeriets Interesse. Jeg skal nu blot til Slutning efter at have omtalt disse Vædringsforslag og til Dels foranlediget ved de Vædringer, der fremkom fra det ærede Medlem fra 10de Kred (Fris), udtale i mit eget Navn, altsaa ikke i mine Medforslagsstilleres, at det Gjenemshyn af Loven, hvort jeg har deltaget sammen med 5 ærede Kolleger, for mit Vedkommende ikke har været af en saa indgaaende og grundig Bestaffenhed, at jeg tør paatage mig noget Ansvar for, at der ikke kunde være flere mere eller mindre væsentlige Punktter, som kunde trænge til Vædring. Dertil har Tiden været for kort, ligesom jeg heller ikke har en saadan Indsigt i disse Forhold efter i lang Tid ikke at have bestjæftiget mig dermed, at jeg paa nogen Maade tør tiltro mig at have et saadant Overblik over disse Forhold, at jeg nu tør udtale en grundig eller tilforladelig Mening derom. Jeg maa derfor ganske overlade til ethvert Medlem at afgjøre, hvorvidt han med flest Samvittighed kan stemme for Loven eller ikke.

Breinholt: Idet jeg ganske slutter mig til det Forbehold, vi nu hørte taget af det ærede Medlem, der sidst talte, skal jeg, idet jeg i største Kortbed vil begrunde de Vædringsforslag, som det er faldet i min Lod at motivere, blot sige, at jeg tror at kunne gjøre det saa meget kortere, som der selvfølgelig i et efterfølgende Møde vil blive Leilighed til at komme videre ind derpaa. — Til § 9 er der under Nr. 8 af forskellige